

THE WRITER WHO NEVER WROTE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: ఎప్పుడూ రాయని రచయిత

నేను మొదట అర్థం చేసుకున్న విషయాల్లో ఒకటి, ప్రచురణ వ్యాపారం స్వచ్ఛమైన కథనాన్ని ఎప్పటికీ ముట్టుకోకుండా వదలదని. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, విశ్వసనీయతను ఎలా తయారుచేయాలో డబ్బు వ్యవస్థకు నేర్పుతుంది.

ఈ రోజు, ఒకరి గుట్టు బయటపడింది.

ఆమె ఒక నవలను దొంగిలించలేదు.

దాన్ని చెప్పే మాటను దొంగిలించింది.

ఒక స్త్రీ ఒక పుస్తకాన్ని ప్రచురిస్తుంది. దాన్ని తన తొలి ప్రేమ నవల అంటుంది. ఒక వీడియోలో, దాదాపు కన్నీళ్లతో, తన ప్రేక్షకులకు చెబుతుంది:

“నేనే స్వయంగా రాశాను. దాన్ని సరిదిద్దడానికి మాత్రమే AI సహాయం తీసుకున్నాను. ఆలోచన పూర్తిగా నాదే.”

జనం ఆమెను నమ్ముతారు.

చప్పట్లు కొడతారు.

తర్వాత “సరిదిద్దడం” అంటే చాలా వేరే అర్థం అని కనుగొంటారు.

కృత్రిమ మేధ కామాలను సరిచేయలేదు.

పుస్తకాన్ని అదే రాసింది.

ఆమె అభ్యర్థనను రాసింది.

నా సొంత దారి ఎప్పుడూ ప్రచారం కోసం నిర్మితం కాలేదు. చాలా తక్కువ

ఆకర్షణీయమైన దాని కోసం నిర్మితమైంది: నేను వర్ణించేదానికి పూర్తి ధర చెల్లించడం.

ఒక నిజమైన కంపెనీ లోపల పద్ధతినిమిది సంవత్సరాలు.

కృత్రిమ మేధ విస్తరించిన ఒక ఆలోచన కాదు, నా కంటే ముందే తన సొంత నలభై సంవత్సరాలు పెట్టుబడి పెట్టిన ఒక తండ్రి విస్తరించిన ఒక జీవితం.

రాసే వ్యక్తిని, ఇతరులతో రాయించుకునే వ్యక్తి నుంచి ఏది వేరు చేస్తుంది?

ఔక్నాలజీ కాదు.

ఔక్నాలజీ కేవలం ఒక పనిముట్టు, 1950లలోని టైప్ రైటర్ కు ఏ మాత్రం భిన్నం కాదు.

అసలు తేడా ఏమిటంటే, మాటల వెనుక ఒక శరీరం ఉందా లేదా.

మాటలు వర్ణించేదాన్ని దాటి వచ్చిన ఒక శరీరం.

ప్రతి వాక్యానికీ ఏళ్లతో, తప్పులతో, క్రమశిక్షణతో, త్యాగంతో, గెలుపులతో, ఓటములతో
మూల్యం చెల్లించిన ఒక శరీరం.

ఆమె పుస్తకాన్ని ప్రేమ వాగ్దానంగా అమ్ముతున్నారు.

హామీ ఉన్న ఒక విజయం.

ఎందుకంటే ప్రచారపు అత్యంత పాత రూపం ఎప్పుడూ ఒకటే:

మోసం.

జనం దాన్ని అరుదుగా గుర్తిస్తారు.

దానికి కేవలం మంత్రముగ్ధులవుతారు.

సరిగ్గా అందుకే నా కథనానికి వేరే నినాదం ఉంది:

“తర్వాత చెల్లించవచ్చని నమ్మినవాళ్లకు కాలం అందించే ఒక బిల్లు.”

నేను ఎప్పటికీ ప్రసిద్ధుడిని కాను.

నేను ఎప్పటికీ ధనవంతుడిని కాను.

కానీ నన్ను మరచిపోవడం అసాధ్యం.

Ferdinando Frega